

**Adnotationes || Et Meditationes || In Evangelia Qvae || In
Sacrosancto Mis-||sae Sacrificio || Toto Anno || Legvntvr;||**

Nadal, Gerónimo

Antuerpiæ, M. D. XCV.

De gestis in manè in pleno Principum & Seniorum concilio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78158](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78158)

DE GESTIS MANE IN PRIN- CIPVM ET SENIORVM CONCILIO.

MATTH. XXVII. MAR. XV. LVC. XXII.

In lxxxix. imaginem adnotatiuncula.

lxxxix.

116.

A. Curia, quò conuenerunt omnes Principes Sacerdo-
rum, Seniores Populi, & Scribae.
B. Siftunt ante Caipham & concilium IESVS,

C. Interrogatur rursus.
D. Confiteetur rursus se filium Dei.

MATTH. XXVII. MAR. XV. LVC. XXII.

Mane autem factò concilium
inierunt omnes Principes Sa-
cerdotum & Seniores populi

Et confestim mane concilium
facientes summi Sacerdotes
cum Senioribus & Scribis
& vniuerso concilio,

Et ut factus est dies, conuene-
runt Seniores plebis & Prin-
cipes Sacerdotum & Scribae,

aduersus IESVM, ut eum
morti traderent.

& duxerunt illum in conci-
lium suum, dicentes: Si tu es
Christus, dic nobis.

Et ait illis: Si vobis dixerò, non
credetis mihi: si autem & in-
terrogauerò, non respondebitis
mihi, neque dimittetis. Ex hoc
autem erit filius hominis se-
dens à dextris virtutis Dei.

Dixerunt autem omnes: Tu er-
go es filius Dei? Qui ait: Vos
dicitis, quia ego sum. At illi
dixerunt: Quid adhuc deside-
ramus testimonium? ipsi enim
audiuimus de ore eius.

ADNOTATIO.

A. Proxima nocte conuenerant tumultu-
ariae Iudaei, causam agita uerant. re-
sponderat praeclarissimum de se testimonium
IESVS; exclamauerant, reum esse mortis; sed
testabat, quae erat eorum singularis malignitas,
ut vniuersum concilium coiret, & rursus age-
retur causa, ac damnaretur IESVS; acinde ut
frastu-aderetur ignominiose necandus. Ita
que mane non ad domum Caipha conueniunt,
sed ad curiā, quae vocabatur eorum lingua *Παλ-
ατιον*, ubi sanhedrin, id est synedrium conueni-
re solebat, & plenum concilium agitari. Erat

haec domus ampla, in inferiori parte ciuitatis,
quae fuerat sub Antiocho Epiphane adificata.
Huc vniuersum concilium summo mane prope-
ravit: consedit in suo solio Caiphas, assidet Prin-
cipes, Sacerdotes, Seniores, & Scribae: inter quos
non dubium quin essent Pharisei multi & Sad-
ducae. Citatur reus IESVS Nazarenus, solui-
tur à columna, extrahitur à carcere, rapitur ad
concilium per mediam urbem cum summa con-
temptione & opprobrio, armatorum multitu-
dine circumseptus. Appice hic quasi praesens
mansueti IESV totius corporis habitudinem;

Bb 2

riget

riget è nocturno frigore è loci situ & squallore, colligatus est, collum dura catena, manus crudeli fune, vultus est deformatus sputis, dispersa barba & capilli, caput contusum, livida genae, sanguinolenta facies. Itatrahitur IESVS vita nostra & salus ad mortis iudicium. Relinquitur Virgini Matri eductum è carcere duci filium, propter ad illum pia Mater & afflicta, sequuntur Magdalena & mulieres aliae, venit cum illis Ioannes, conveniunt ducti penitentia fugitivi discipuli: omnes properant ut ad Christum veniant, longo tamen intervallo praemetur, virgo Mater providenter, ne quid ab insana multitidine iniurie patiatur, quod fieri nunquam passus est IESVS.

B. Sistitur benignus IESVS ante Caipham & concilium, soluitur vinculis: quod malitiose fecerunt Iudei, ut videretur liberius causam suam dicere. Tam non citantur testes, toti sunt in superioris noctis praedicio, ut idem coram uniuerso synedrio profiteatur, si ipse sit Christus: id igitur solum urgent confertim homines te-

terriri. Aperit primum bonus IESVS palam eorum animi perversitatem; Non queritis vos an ego sim Christus, sed occasionem inquiritis, unde in me calumniam deuoluatis, & interficiendum tradatis Praefidi. Neque enim si professus fuero me Christum esse, credetis; neque si vos interrogauero, & causam meam egero, me dignabimini responsione, neque verò dimittetis. Illud igitur quod superiori nocte de me audistis, rursum vobis denuncio, me in maiestate Patris caelestis venturum, ut vos, & orbem indicem uniuersum. Oportet ipsi praeterea idem illud responsum elicere quod antea audierat; Tu ergo, inquit, es filius Dei?

C. Quod cum esset constantissime professus IESVS, consurgunt omnes, conclamant, damnant illum mortis, decernunt ut tradatur Pontio Pilato Praefidi interimendus. Iubent rursum vinciri & duci: conclamatur tota curia IESVM esse Romanis tradendum, ac morte plectendum; concurrunt armati, illum rapiunt.

MEDITATIO.

Cessarunt tandem in aurora carni-fices horridi Christum affligere, iussi illum ad curiam ducere & plenum concilium. Quietem aliquam accepit agnus mansuetus, sed ut ducatur ad mortem, & ut illi aliae succedant afflictiones. O ærumnosam quietem, quam excipiunt itineris insanae raptiones & contumeliae! Et nos animum deijcimus si in minimam tribulationem incidamus, nec cogitamus Christum, non eius tribulationes; vel tam misere cogitamus & improbe, ut illud nunquam assequamur quod semper peruenire deberemus, ut Christi passiones magis sentiamus, illis magis moueamur quam nostris: quod signum nostrae imperfectionis est, & argumentum quod vigeat adhuc in nobis caro nostra, non spiritus. Aspicite ut ad curiam summo mane festinant praecipites homines ex-crandi, concilium malignantium: vide ut concilio supernè incumbit, arque adeo inter-nè Satanas cum suo Daemonum concilio infernali, ut illis furias immitit: cogita quid Dæmones, quid illa lues hominum animo verferet & machineretur; maleficiū, sanguinem, fauoriam; quid mitis IESVS mediretur & conficiat; illorum, si velint, & omnium mortalium salutē, & vitam coelestem. Internun-

tij à Virgine & ad Virginem solliciti obseruabant quid de IESV ageretur: ab ijs auditur duci illum: finem alij dolores accipiunt, & luctus alius denuo innouatur. Quod ducitur? Ad iudicium ducitur iustitia sempiterna, lumen cordis mei; ut rursum condemnetur & rapiatur ad mortem trahitur aeterna vita. Noui sunt hi dolores, quod videam tam contumeliose & crudeliter duci; sed superat etiam hunc dolorem metus, & animi mei anxietas de iudicio & rerum euentu, qui est futurus & ærumnosus & crudelis. Venite mecum sociae, venite fratres mei, neque enim sustinet charitas mea in filium, ut eum non videam; etiam si plane sciam renouatum iri dolores meos ex eius tam calamitoso conspectu: videbo tamen filium Dei & meum, vitam animae meae aspiciam. Sed quid vos? quid agitis in Synagoga vestra, in cathedra pestilentiae, imò quid Satan per vos? En Caiphas ad omnes euomit; De hoc homine, viri Israëlitarum, iam antea meam sententiam intellexistis: neque verò nunc cum vobis sistimus, ut de ipsius causa iudicium feratis; damnatus enim iam est propter atrocem in Deum blasphemiam: his enim paucis horis coram nobis, coram Principibus Sacerdotum, & multis è vobis confessus est se filium Dei

Dei esse, minatus simul vobis omnibus supplicium est sceleratus. Quod ut sciatis esse verissimum, & hominem esse dignum non vna morte, en coram vniuerso concilio illum interrogabo. Si tu es Christus, dic nobis. Si vobis dixero, non credetis mihi; si autem & interrogauero, non respondebitis, neque dimittetis: ex hoc autem erit filius hominis sedens à dextris virtutis Dei. Tu es igitur filius Dei? Vos dicitis, quia ego sum. Videtis insolentiam? percipitis minas? auditis blasphemiam? Quid expectamus? Audistis omnes de ore eius: non est quoddam de re tam manifesta consulamus, sed tamen quid vobis videtur? Ego verò necessarium esse censeo, ut confirmetur ab omnibus superius præiudicium, & morti rursus addicatur ignominiosissimè. Hoc fiet, si cum Pilato Præsidi tradamus crucifigendum. Sed tamen conueniat nobis inter nos, quor. & quolibus criminibus illum apud Præsidentem accusemus. In omnia consentiunt omnes, agunt de accusatione, dein exurgunt seditiosè, clamant ad Pilatum, rapitur benignus IESVS. Verum heus tu pie mediator, illud hoc loco considera, qui in lethale crimē consentiunt, eos semel Christum morti addicere, qui iterum consentiunt, eos rursus Christum damnare ad mortem: quanta igitur erit illius hominis immanitas, qui frequenter Deū offendit? Nōne eius vita est tota in Christo condemnando, & tradēdo ad mortem, atque adeo Christum ille identidem ad mortē ducit, & cruci affigit? Verum simul sit, ut cum peccator IESVM ducit ad mortē, totus ipse ad mortem eternam, & in infernum tradatur, & in manus Dæmonū. Nam vbi tandem est peccator, nisi in manibus & potestate Dæ-

monum? vbi, nisi in inferni reatu, separatus à Deo, à Christo, à charitate, & sanctorum vnione? Lata enim in illum est æterni ignis sententia; nondum tamē executioni demandata, & quidem scire non potest quando sit exequenda. Erat vehementer afflicta Mater Virgo; erat in summis angustijs, quum sciret agi causam filij sui in concilio: & ecce tibi personant voces damnatum IESVM esse, tradendum Pilato ut necetur: hic fuit gladius nouus Mariæ animam transfigens. Sciebat quidem sancta Mater interficiendum, sciebat semel fuisse damnatum, gladius in corde eius erat: sed cum hæc ad actum prodeunt, ex integro recrudescit dolor cordis eius & mœstitia, quasi tunc primū gladio feriat. Congeminant luctum mulieres sociæ, discipuli, & sanctus comitatus, & quod pie credere possumus, properat locum occupare Virgo Mater, vnde etiam si eminus, videat tamen egredientem filium. O pij meditatores, adeste, quæso; mentem aduertite ad hæc mysteria. Videtis IESVM cordis vestri dulcedinem, ligatum tamen, & despiciatum, & ad mortem denuo damnatum, summa patientia spectabilem; sollicitam Matrem virginem ad filium suum IESVM festinare: festinate & vos eius precibus & intercessione animati, ut Christum ex spiritu & sensu cordis vestri videatis & contemplantini. Transfigatur cor vestrum compassione, lachrymis, luctu: illa paritur animæ vestræ lumen, vita, refugium, & virtus. Adiuna verò tu, sancte IESY, qui iā per Matrem iuuas: peculiari tamen auxilio subueni: in his enim afflictionibus est vis tui meriti infinita, est tua misericordia, & laus tua sempiterna. Amen.

Bb 3 DVCL